YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

26 päivänä lokakuuta 2006 *

Asiassa C-248/04,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat) on esittänyt 9.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.6.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Koninklijke Coöperatie Cosun UA

vastaan

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues ja M. Ilešič (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: C. Stix-Hackl,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.3.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Koninklijke Coöperatie Cosun UA, edustajinaan advocaat N. J. Helder ja advocaat M. Slotboom,

– Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, asiamiehenään E. R. Kleijwegt,

– Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehinään H. G. Sevenster, C. M. Wissels ja D. J. M. de Grave,

– Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään aluksi F. Ruggeri Laderchi ja B. Driessen, sittemmin B. Driessen ja A. Gregorio Merino,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M. Nolin ja X. Lewis, joita avustaa advocaat F. Tuytschaever,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.5.2006 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sellaisena kuin se on muutettuna 4.2.1991 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 305/91 (EYVL L 37, s. 1; jäljempänä perusasetus), sekä kiintiötä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14 päivänä syyskuuta 1981 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2670/81 (EYVL L 262, s. 14) tulkintaa, sellaisena kuin se on muutettuna 6.12.1991 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3559/91 (EYVL L 336, s. 26; jäljempänä asetus N:o 2670/81).

2 Kysymys on esitetty asiassa, jossa kantajana on Alankomaissa toimiva osuuskunta Koninklijke Coöperatie Cosun UA (jäljempänä Cosun) ja vastaajana Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Alankomaiden maatalous-, luonto- ja elintarvikeministeri, jäljempänä maatalousministeri), jota edustaa Hoofdproductschap Akkerbouw (maataloustuotteiden myynninedistämisjärjestö, jäljempänä HPA) ja joka koskee maksua, jota Cosunilta oli vaadittu perusasetuksen 26 artiklan ja asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Sokerialan yhteinen markkinajärjestely

3 Perusasetuksella pyritään sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn (jäljempänä sokerin yhteinen markkinajärjestely) avulla vakauttamaan sokerimarkkinat ja näin säilyttämään tarpeelliset takeet sokerin kaltaisten perustuotteiden tuottajien

työllisyyden ja elintason turvaamiseksi ja varmistamaan se, että kaikki kuluttajat voivat hankkia sokeria kohtuuhinnoin.

4 Näiden päämäärien saavuttamiseksi perusasetuksella säännellään sokerin tuotantoa, tuontia ja vientiä. Siinä säädetään erityisestä tuotantokiintiöjärjestelmästä, joka on asetuksen 15. perustelukappaleen mukaan keino, jolla tuottajille taataan yhteisön hinnat ja niiden tuotannon myynti.

5 Kyseisen kiintiöjärjestelmän osalta perusasetuksen 24 artiklassa vahvistetaan kullekin markkinointivuodelle (kunkin vuoden heinäkuun 1. päivästä seuraavan vuoden kesäkuun 30. päivään) A-sokerin ja B-sokerin perusmäärät, jotka kunkin jäsenvaltion on jaettava alueelleen sijoittautuneiden sokerintuottajien kesken. Näin sokerintuottajayrityksille osoitetaan A-kiintiö ja B-kiintiö kullekin markkinointivuodelle. Kaikkea sokeria, joka tuotetaan A- ja B-kiintiön lisäksi, kutsutaan C-sokeriksi.

6 C-sokeriin ei voida soveltaa hintatukijärjestelmää eikä vientitukijärjestelmää. Lisäksi C-sokeria ei voida myydä sisämarkkinoilla, ja tämän seurauksena se on myytävä maailmanmarkkinoilla yhteisön ulkopuolella. Perusasetuksen 26 artiklassa säädetään tältä osin seuraavaa:

”1. – – C-sokeria, jota ei siirretä 27 artiklan nojalla – – ei saa myydä yhteisön sisämarkkinoilla ja ne on vietävä sellaisinaan ennen kyseisen markkinointivuoden päättymistä seuraavaa 1 päivää tammikuuta.

– –

3. Yksityiskohtaiset säännöt tämän artiklan soveltamisesta annetaan 41 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Näissä yksityiskohtaisissa säännöissä on säädettävä erityisesti maksun perimisestä 1 kohdassa tarkoitetusta C-sokerista – – [jonka] vientiä sellais[e]naan määräajan kuluessa ei ole todistettu määritettävänä päivänä."

7 Perusasetuksen 27 artiklan 1 kohdan mukaan "jokainen yritys voi siirtää A-kiintiön ylittävän sokerintuotantonsa kokonaan tai osittain siten, että se luetaan seuraavan markkinointivuoden tuotantoon".

8 Asetuksessa N:o 2670/81, joka annettiin perusasetuksen 26 artiklan 3 kohdan nojalla, säädetään tarkemmin edellytyksistä, joiden vallitessa C-sokeri katsotaan käytetyksi vientiin.

9 Asetuksen N:o 2670/81 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Asetuksen (ETY) N:o 1785/81 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vientiä pidetään tapahtuneena, jos:

a) C-sokeri – – viedään sen jäsenvaltion alueelta, jossa se on tuotettu;

b) a alakohdassa tarkoitettu jäsenvaltio hyväksyy vienti-ilmoituksen ennen sen markkinointivuoden loppua seuraavaa 1 päivää tammikuuta, jona C-sokeri – – on tuotettu;

c) C-sokeri – – on lähtenyt yhteisön tullialueelta viimeistään kuudenkymmenen päivän kuluttua b alakohdassa tarkoitetusta 1 päivästä tammikuuta;

d) tuote on viety a alakohdassa tarkoitetusta jäsenvaltiosta ilman tukea tai maksua – –.

Muuten kuin ylivoimaisen esteen sattuessa, jos ensimmäisen alakohdan edellytyksiä ei ole täytetty, kyseistä [C-sokerimäärää] pidetään myytynä sisämarkkinoilla.

Ylivoimaisen esteen sattuessa sen jäsenvaltion toimivaltainen toimielin, jonka alueella C-sokeri – – on tuotettu, päättää tarpeellisista toimenpiteistä niiden olosuhteiden perusteella, joihin asianomainen vetoaa."

10 Asetuksen N:o 2670/81 kolmannen perustelukappaleen mukaan "vahvistettaessa maksua, joka peritään silloin, kun sokeri on myyty sisämarkkinoilla, on välttämätöntä asettaa sellainen C-sokeri – – , jota ei ole viety, samaan asemaan kolmansista maista tuodun sokerin kanssa" ja "tämän vuoksi tätä maksua vahvistettaessa on otettava huomioon yhtäältä sokerin tuontimaksun – – suurin määrä sen markkinointivuoden aikana, jona kyseinen sokeri – – on tuotettu sekä tätä markkinointivuotta seuraavan kuuden kuukauden aikana sovellettava määrä ja toisaalta kolmansista maista tuodun sokerin myyntikustannusten perusteella vahvistettu kiinteä määrä".

11 Asetuksen N:o 2670/81 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Asianomaisen jäsenvaltion on perittävä määristä, jotka on 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti myyty sisämarkkinoilla, määrä, joka vastaa:

a) C-sokerin osalta 100 kilogrammalta kyseistä sokeria:

– suurinta tapauksen mukaan 100 kilogrammaan valkoista sokeria tai raakasokeria sinä markkinointivuonna, jona kyseinen sokeri on tuotettu, ja sitä seuraavan kuuden kuukauden aikana sovellettavaa tuontimaksua,

ja

– 1 [euroa];

– –

4. Niiltä C-sokerin – – määriltä, jotka ovat lopullisesti tuhoutuneet tai vahingoittuneet sellaisissa olosuhteissa, jotka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen toimielin tunnustaa ylivoimaiseksi esteeksi, 1 kohdassa tarkoitettua vastaavaa määrää ei peritä."

Tullisäännökset

12 Tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1430/79 (EYVL L 175, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 7.10.1986 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3069/86 (EYVL L 286, s. 1), 13 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tuontitullit voidaan palauttaa taikka peruuttaa – – erityistilanteissa, jotka johtuvat olosuhteista, joissa ei voida osoittaa asianomaisen syyllistyneen vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin.

Tilanteet, joissa ensimmäistä alakohtaa voidaan soveltaa, sekä tällöin noudatettavaa menettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt määritellään [soveltamista koskevien toimenpiteiden toteuttamista varten] säädetyn menettelyn mukaisesti. Palauttamiselle tai peruuttamiselle voidaan asettaa erityisehtoja."

13 Asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan tuontitulleilla tarkoitetaan sekä tulleja ja vaikutuksiltaan vastaavia maksuja että maatalousmaksuja ja muita tuonnista kannettavia maksuja, joista säädetään yhteisen maatalouspolitiikan tai niiden erityisjärjestelmien yhteydessä, joita sovelletaan perustamissopimuksen 235 artiklan nojalla eräisiin maataloustuotteiden jalostuksella aikaansaatuihin tuotteisiin.

14 Asetuksen N:o 1430/79 4 a, 6 a, 11 a ja 13 artiklan soveltamista koskevista säännöksistä 12 päivänä joulukuuta 1986 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3799/86 (EYVL L 352, s. 19) 4 artiklassa luetellaan erityistilanteet, joissa ei ole kyse asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta asianomaisen

vilpillisestä menettelystä tai ilmeisestä laiminlyönnistä. Euroopan yhteisöjen komission osallistumista edellyttävässä menettelyssä voidaan tapauskohtaisen arvioinnin perusteella muidenkin tosiseikkojen katsoa synnyttävän tällaisia erityistilanteita.

Pääasia

15 Cosun on Alankomaihin sijoittautunut osuuskunta, ja se tuotti C-sokeria markkinointivuosina 1991/1992 ja 1992/1993. Vuonna 1993 se myi C-sokerieriä eri sopimuspuolilleen Kroatiaan, Sloveniaan ja Marokkoon suuntautuvaa vientiä varten.

16 Cosunin tietämättä olivat sen sopimuspuolet syyllistyneet väärinkäytöksiin tämän myynnin yhteydessä leimaamalla virheellisesti T5-asiakirjat, joilla oli tarkoitus osoittaa, että C-sokerierät olivat todella lähteneet yhteisön alueelta.

17 Toimivaltaiset Alankomaiden viranomaiset olivat aloittaneet tutkimukset näiden sopimuspuolten toimien osalta. Ne olivat ilmoittaneet tästä HPA:lle, joka on Alankomaissa toimivaltainen viranomainen yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvien sääntöjen soveltamisen osalta. Cosunille ei ensin ilmoitettu näiden tutkimusten aloittamisesta.

18 HPA vaati 25.4.1994 tekemällään päätöksellä, jota muutettiin 13.6.1994 tehdyllä päätöksellä, Cosunilta asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla 6 250 856,78 Alankomaiden guldenin (NLG) suuruisen summan suorittamista sen perusteella, että Cosun ei ollut esittänyt näyttöä siitä, että tietyt C-sokerierät olivat lähteneet yhteisön alueelta.

19 HPA oli hylännyt Cosunin valituksen, minkä johdosta Cosun nosti samanaikaisesti kanteen tätä päätöstä vastaan College van Beroep voor het bedrijfslevenissä ja esitti HPA:lle asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan nojalla vaatimuksen siltä vaaditun maksun peruuttamiseksi.

20 Alankomaiden viranomaiset toimittivat tämän peruutusvaatimuksen myönteisen lausunnon kera komissiolle, joka oli toimivaltainen tutkimaan sen. Komissio totesi 2.5.2002 tekemällään päätöksellä REM 19/01 – tai nro K(2002) 1580 lopullinen – ettei Cosunin vaatimus täyttänyt tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä. Cosun nosti kumoamiskanteen tätä päätöstä vastaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, joka hylkäsi tämän kanteen perusteettomana asiassa T-240/02, Koninklijke Coöperatie Cosun vastaan komissio, 7.12.2004 antamallaan tuomiolla (Kok. 2004, s. II-4237). Cosunin valitus tästä tuomiosta on hylätty tänään annettavalla yhteisöjen tuomioistuimen tuomiolla asiassa C-68/05, Koninklijke Coöperatie Cosun vastaan komissio (Kok. 2006, s. I-10367).

21 College van Beroep voor het bedrijfslevenissä käsiteltävänä olevassa asiassa, joka koski HPA:n päätöstä hylätä Cosunin oikaisuvaatimus, oli asian käsittelyä lykätty, kunnes yhteisöjen tuomioistuin antaisi tuomionsa asiassa C-61/98, De Haan (7.9.1999, Kok. 1999, s. I-5003), koska nämä asiat olivat hyvin samanlaiset.

22 Edellä mainitussa tulleja koskeneessa asiassa De Haan yhteisöjen tuomioistuin totesi, että silloin kun tullien maksamiseen velvollinen ei ole syyllistynyt vilpilliseen menettelyyn tai ilmeiseen laiminlyöntiin ja kun maksuvelvolliselle ei ole ilmoitettu tutkimuksen kulusta, kansallisten viranomaisten suorittaman tutkimuksen tarpeet voivat muodostaa asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun erityistilanteen, jos se, että kansalliset viranomaiset ovat tutkimuksen edun nimissä sallineet tarkoituksella rikkomusten ja säännönvastaisuuksien tapahtumisen ja aiheuttaneet siten passituksesta vastaavan vastattavaksi tulevan tullivelan syntymisen, asettaa passituksesta vastaavan erityistilanteeseen suhteessa muihin samaa toimintaa harjoittaviin toimijoihin.

23 College van Beroep voor het bedrijfsleven jatkoi pääasian käsittelyä ja hylkäsi monet niistä väitteistä, jotka Cosun oli esittänyt kanteensa tueksi. Se katsoi erityisesti, että Cosun ei voinut perustellusti vedota ylivoimaiseen esteeseen, koska se, että sopimuspuoli laiminlyö sopimusvelvoitteitaan on yleisesti tunnettu ja tavanomaisesti liiketoimintaan liittyvä riski.

24 Cosun oli väittänyt myös, että se oli sellaisessa erityistilanteessa, jonka perusteella tullien peruuttaminen oli perusteltua asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan mukaisesti. College van Beroep voor het bedrijfsleven totesi tähän, että tosiseikkojen osalta Cosunin tilanne oli aivan samanlainen kuin se, jossa De Haan Beheer BV oli ollut edellä mainitussa asiassa De Haan.

25 College van Beroep voor het bedrijfsleven pohtii, että jos asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan mukaista tullivelan peruuttamismahdollisuutta ei sovelleta asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla määrättyyn maksuun, ovatko perusasetus ja asetus N:o 2670/81 sen vuoksi, että sokerin yhteisen markkinajärjestelyn piirissä ei ole minkäänlaista perustaa tällaisen peruutuksen myöntämiseksi, pätemättömiä tältä osin, ja jos ne ovat tällöin pätemättömiä, mihin niiden pätemättömyys johtaa esillä olevan pääasian kaltaisessa tilanteessa.

26 Tästä syystä College van Beroep voor het bedrijfsleven päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Jos asetuksen (ETY) N:o 1430/79 13 artiklaan, joka on korvattu yhteisön tullikoodeksin [yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1)] 239 artiklalla, perustuvaa peruuttamismahdollisuutta ei sovelleta esillä olevan asian kaltaisiin

C-sokerista perittäviin maksuihin, onko – – neuvoston asetusta (ETY) N:o 1785/81 ja – – komission asetusta (ETY) N:o 2670/81 pidettävä kokonaan tai osittain pätemättöminä, koska niistä puuttuu mahdollisuus palauttaa tai peruuttaa C-sokerista perittävä maksu tietyistä kohtuullisuussyistä?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko niin, ettei lakisääteistä velvollisuutta C-sokerista perittävän maksun maksamiseen enää ole, vai voivatko kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ja/tai komissio päättää, että tietyistä C-sokerieristä ei peritä asetuksen (ETY) N:o 2670/81 3 artiklan mukaista maksua, kun maksuvelvollinen ei ole syyllistynyt vilpilliseen menettelyyn tai laiminlyöntiin, joka olisi osaltaan voinut vaikuttaa siihen, että sen suorittamaksi aikomaa erien vientiä ei ole tapahtunut, ja kun maksuvelvolliselle ei ole ilmoitettu kansallisten viranomaisten suorittamasta rikkomuksia ja sääntöjenvastaisuuksia koskevasta tutkimuksesta tätä tutkimusta koskevien tarpeiden vuoksi?"

Alustavia huomioita

27 Kansallinen tuomioistuin lähtee siitä olettamuksesta, että asetuksen N:o 1430/79 13 artiklaa ei sovelleta asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan perusteella suoritettavaan maksuun, ja siitä, että ylivoimaista estettä lukuun ottamatta ei perusasetuksessa eikä asetuksessa N:o 2670/81 säädetä minkäänlaisesta mahdollisuudesta tällaisen maksun peruuttamiseen tai palauttamiseen.

28 Näin ollen jotta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle voidaan antaa hyödyllinen vastaus, jonka perusteella se voi ratkaista pääasian, on aluksi selvitettävä, jääkö asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla määrätty maksu asetuksen

N:o 1430/79 13 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle ja onko perusasetusta ja asetusta N:o 2670/81 tulkittava siten, ettei niissä säädetä lainkaan mahdollisuudesta peruuttaa tai palauttaa tällainen maksu joistakin kohtuullisuuteen perustuvista syistä.

Asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan tulkinta

29 Ensiksi todettakoon, että kaikki asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tuontitullit, kuten tuonnista kannettavat tullit, näitä tulleja vaikutukseltaan vastaavat maksut sekä maatalousmaksut ja muut tuontiin kohdistetut maksut, joista säädetään yhteisen maatalouspolitiikan tai EY:n perustamissopimuksen 235 artiklan (josta on tullut EY 308 artikla) nojalla sovellettavien erityisjärjestelyjen yhteydessä tiettyihin maataloustuotteiden jalostuksessa saatuihin tavaroihin, peritään yhteisön ulkorajojen ylittämisen perusteella.

30 Näin on päivänselvästi tullien ja vaikutukseltaan vastaavien maksujen osalta. Viimeksi mainitut maksut muodostuvat tavaroille yksipuolisesti asetetusta verosta tai maksusta, jonka perusteena on valtion rajan ylittäminen, jos se ei ole varsinainen tulli; asia on näin riippumatta veron tai maksun nimikkeestä ja kantamistavasta (ks. mm. asia C-347/95, UCAL, tuomio 17.9.1997, Kok. 1997, s. I-4911, 18 kohta ja asia C-517/04, Koornstra, tuomio 8.6.2006, 15 kohta, Kok. 2006, s. I-5015).

31 Näin on myös maatalouden tuontimaksujen ja muiden tuontimaksujen osalta, jotka peritään, kun maataloustuotteet tai tietyt maataloustuotteiden jalostuksessa saadut tavarat ylittävät yhteisön ulkorajat.

32 Sitä vastoin asetuksen N:o 2670/81 3 artiklaan perustuvaa maksua ei kanneta sillä perusteella, että C-sokerierä on ylittänyt yhteisön ulkorajat, vaan päinvastoin siksi, että tätä määrää ei ole viety yhteisöstä tai että sen viennissä ei ole noudatettu asetuksessa N:o 2670/81 vahvistettuja edellytyksiä ja määräaikoja.

33 Näin ollen maksu ei vastaa mitään asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa mainituista kolmesta ryhmästä, eikä se näin ollen kuulu tämän asetuksen 13 artiklassa tarkoitettuihin tuontitulleihin.

34 Toiseksi on todettava, ettei millään Cosunin, maatalousministerin tai Alankomaiden hallituksen tältä osin esittämistä perusteluista kyetä osoittamaan sitä, että yhteisöjen lainsäätäjä olisi halunnut rinnastaa toisiinsa asetuksen N:o 2670/81 3 artiklaan perustuvan maksun ja asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tuontitullin tämän viimeksi mainitun asetuksen 13 artiklan soveltamisen osalta.

35 Aluksi, tällaisella maksulla ja asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla tuontitulleilla ei pyritä samoihin tavoitteisiin.

36 Sokerin yhteinen markkinajärjestely perustuu olennaisilta osin hintojen sääntelyyn (jossa säädetään muun muassa viite- ja interventiohintojen vahvistamisesta), yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa käytävän kaupan sääntelyyn (johon kuuluu muun muassa näistä maista peräisin olevasta tuonnista perittävä tuontimaksu) ja kiintiöjärjestelmään (jossa myönnetään tuotantokiintiöt ja vahvistetaan kiintiön ylittävien sokerimäärien myynnissä sovellettavat yksityiskohtaiset säännöt).

37 Kaikkien näin käyttöön otettujen toimenpiteiden lopullisena päämääränä on yhteisön sokerimarkkinoiden vakauttaminen ja tarpeellisten takeiden antaminen tällä tavoin yhteisön tuottajien työllisyyden ja elintason turvaamiseksi ja sen varmistamiseksi, että kaikki kuluttajat voivat hankkia sokeria kohtuuhinnoin.

38 Näiden eri toimenpiteiden välittömät tavoitteet poikkeavat kuitenkin huomattavasti toisistaan. Perusasetuksen viidennessä perustelukappaleessa todetaan, että kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevalla sääntelyllä pyritään estämään sokerin maailmanmarkkinoiden hintavaihteluiden vaikutus yhteisön sisällä noudatettaviin hintoihin.

39 Tämä ei tietenkään voi olla kiintiöjärjestelmän tavoitteena. Tältä osin on painotettava, että päinvastoin kuin Cosun on väittänyt, tätä tavoitetta ei lausuta perusasetuksen kymmenennessä perustelukappaleessa vaan siinä perustellaan se, miksi asetuksen 22 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet ovat välttämättömiä.

40 Perusasetuksen 15. perustelukappaleen mukaan tuotantokiintiöt ovat keino, jolla tuottajille taataan yhteisön hinnat ja niiden tuotannon myynti. Lisäksi erityisesti asetuksen N:o 2670/81 3 artiklaan perustuvan maksun osalta on todettava, että tällä säännöksellä on pääasiallisesti varoittava tehtävä; sillä pyritään turvaamaan kiintiöt ylittävän C-sokerituotannon myyntikielto sisämarkkinoilla.

41 Tuontimaksulla, joka kohdistuu yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevaan sokeriin, ja asetuksen N:o 2670/81 3 artiklaan perustuvalla maksulla, joka koskee sisämarkkinoilla myytyä C-sokeria, ei siis tavoitella samoja päämääriä.

42 Tämän jälkeen todettakoon, ettei perusasetuksen 26 artiklasta eikä asetuksen N:o 2670/81 kolmannesta perustelukappaleesta eikä sen 3 artiklasta voida päätellä, että yhteisöjen lainsäätäjä olisi halunnut, että yhteisön ulkopuolisesta maasta peräisin olevan sokerin tuoja ja sisämarkkinoilla myydyn C-sokerin tuottaja asetetaan samaan asemaan.

43 Asetuksen N:o 2670/81 kolmannesta perustelukappaleesta ja sen 3 artiklasta nähdään nimittäin selvästi, että viittaus yhteisön ulkopuolisista maista tuotuun sokeriin rajoittuu kyseisessä artiklassa tarkoitetun maksun laskentatapaan. Tämän vuoksi säännöksellä ei saavutettaisi sen välitöntä tavoitetta eli C-sokerin myyntiä sisämarkkinoilla koskevan kiellon noudattamisen turvaamista, jos olisi taloudellisesti edullisempaa ostaa C-sokeria sisämarkkinoilta kuin tuoda sokeria yhteisön ulkopuolisista maista. Kyseisessä perustelukappaleessa ja artiklassa ei sitä vastoin millään tavoin käsitellä sokerin tuojien tai C-sokerin tuottajien asemaa suhteessa toisiinsa.

44 Vaikka yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevan sokerin tuontimaksua käytetään perustana asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla perittävän maksun laskennassa, ei sillä voida perustella kyseisten maksujen rinnastamista toisiinsa, koska tällaista laskentatapaa perustellaan tarpeella varmistaa maksun varoittava vaikutus, niin kuin tämän tuomion edellisessä kohdassa on todettu.

45 Perusasetuksen 26 artiklan sanamuodosta on mahdoton löytää mitään sellaista, minkä perusteella yhteisöjen lainsäätäjän voitaisiin katsoa halunneen antaa sisämarkkinoilla myydylle C-sokerille yhteisön ulkopuolisesta maasta tuodun tuotteen aseman. Tässä artiklassa säädetään ainoastaan kiellosta myydä C-sokeria sisämarkkinoilla.

46 Myöskään sillä, että sekä maatalouden tuontimaksut ja muut asetuksen N:o 1430/79 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tuontimaksut että asetuksen

N:o 2670/81 3 artiklaan perustuvat maksut ovat yhteisön omia varoja, ei ole merkitystä kun päätetään siitä, kuuluuko kyseinen maksu asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan soveltamisalaan. Yhteisön omat varat muodostuvat luonteeltaan hyvin erilaisista tuloista ja perustuvat hyvin erilaisiin järjestelmiin (ks. esim. arvonlisäverotulot).

47 Tämän perusteella voidaan siis katsoa, että asetuksen N:o 2670/81 3 artiklaan perustuva maksu ei kuulu asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan soveltamisalaan.

48 Kolmanneksi on todettava, että Cosun ja Alankomaiden hallitus vetoavat kuitenkin asiassa 165/84, Krohn, 12.12.1985 annetun yhteisöjen tuomioistuimen tuomion (Kok. 1985, s. 3997) perusteella siihen, että vaikka asetuksessa itsessään vahvistetaan sen soveltamisala eikä sitä voida lähtökohtaisesti ulottaa muihin tilanteisiin kuin niihin, joita varten se on annettu, voi tietyissä poikkeustapauksissa olla toisin. Ne väittävät, että taloudelliset toimijat voivat vaatia sellaisen asetuksen analogista soveltamista, jonka soveltamisalaan ne eivät yleensä kuulu, jos ne voivat osoittaa, että se oikeudellinen järjestelmä, jonka alaan ne kuuluvat, on hyvin samankaltainen kuin se järjestelmä, jonka analogista soveltamista ne vaativat, ja että siinä on sellainen puute, joka on ristiriidassa yhteisön yleisen oikeusperiaatteen kanssa, ja että puute voidaan korjata tällä tavoin analogisesti soveltamalla.

49 Cosun ja Alankomaiden hallitus katsovat, että tässä oikeuskäytännössä vahvistetut kaksi edellytystä täyttyvät esillä olevassa asiassa. Sisämarkkinoilla myyty C-sokeri on samassa asemassa kuin yhteisön ulkopuolisista maista tuotu sokeri. Lisäksi ne katsovat, että asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla suoritettavan maksun peruutusmahdollisuuden puuttuminen erityistilanteissa ja kohtuullisuussyistä, vaikka tällainen mahdollisuus on olemassa asetuksen N:o 1430/79 13 artiklan perusteella tuontitullien osalta, on vastoin yhdenvertaisuuden periaatetta sekä – Cosunin mukaan – väitettyä kohtuullisuusperiaatetta.

50 Todettakoon tähän, että edellä mainitussa asiassa Krohn Thaimaasta peräisin olevan maniokin tuojat vaativat niiden johdetun oikeuden säännösten soveltamista itseensä, joita sovellettiin muista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevan maniokin tuojiin ja joilla pyrittiin kompensoimaan siihen yhteisön järjestelmään tehdyn muutoksen seurauksia, joka koski maniokin tuontitodistusten myöntämistä ja jota sovellettiin alkuperämaasta riippumatta. Tässä tilanteessa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että muista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevan maniokin tuojat oli asetettu samaan asemaan ja näin Thaimaasta peräisin olevan maniokin tuontiin sovellettava oikeudellinen järjestelmä oli hyvin samankaltainen kuin se järjestelmä, jolla säänneltiin samaan aikaan muista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevan maniokin tuontia.

51 Sitä vastoin sellainen yhteisön sokerintuottaja – kuten tämän tuomion 35–46 kohdasta nähdään – joka on maksuvelvollinen asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan perusteella, ei ole samassa asemassa kuin yhteisön ulkopuolisesta maasta peräisin olevan sokerin tuoja, joka on velvollinen suorittamaan tuontitulleja. Näin ollen on todettava, etteivät nämä kaksi toimijaryhmää kuulu edellä mainitussa asiassa Krohn annetussa tuomiossa tarkoitettuihin hyvin samankaltaisiin oikeudellisiin järjestelmiin.

52 Tämän johdosta ei asetuksen N:o 1430/79 13 artiklaa voida käyttää perustana asetuksen N:o 2670/81 3 artiklaan perustuvan maksun peruuttamiselle tai palauttamiselle.

Perusasetuksen ja asetuksen N:o 2670/81 tulkinta

53 Todettakoon heti, ettei perusasetuksessa eikä asetuksessa N:o 2670/81 kummassakaan sallita sitä, että kansalliset viranomaiset tai yhteisön viranomaiset myöntäisivät kohtuullisuussyistä asetuksen N:o 2670/81 3 artiklaan perustuvan maksun peruuttamisen tai palauttamisen.

54 Cosun väittää kuitenkin, että huolimatta asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan sanamuodosta on artiklaa tulkittava yhteisön yleisten oikeusperiaatteiden valossa siten, että siinä säädetään toimivaltaisille kansallisille viranomaisille kuuluvasta mahdollisuudesta peruuttaa maksu kohtuullisuussyistä sellaisten erityisten olosuhteiden vallitessa, joista on kyse pääasiassa.

55 Yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-329/01, British Sugar, 19.2.2004 antamassaan tuomiossa (Kok. 2004, s. I-1899, 64–67 kohta) todennut tältä osin, että tuossa asiassa vallinneiden olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa, joiden osalta olennaista oli se, ettei toimivaltainen kansallinen viranomainen ollut toiminut miltään osin virheellisesti, ei tällä laitoksella eikä kansallisilla tuomioistuimilla ole harkintavaltaa asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla perittävän maksun määrän alentamiseen.

56 Näin niillä ei myöskään voi olla valtaa myöntää samanlaisissa olosuhteissa tämän maksun peruuttamista tai palauttamista kohtuullisuussyistä.

57 Esillä olevassa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa kansallisten viranomaisten ei voida katsoa toimineen millään tavoin virheellisesti.

58 On totta, että jos toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ilmoittavat tuottajalle siitä, että sopimuspuolet, joiden tehtäväksi se on antanut C-sokerierien viennin, ovat saattaneet syyllistyä vilpilliseen menettelyyn, tuottaja voi ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin välttääkseen maksuvelvollisuuden syntymisen tai ainakin estääkseen maksun määrän nousemisen tai rajoittaakseen tätä.

59 Sellaisen tutkimuksen tarpeilla, jonka tarkoituksena on toteutetun tai valmisteltavan petoksen tekijöiden tai osallisten tunnistaminen ja kiinnisaaminen, voidaan perustella se, ettei sille, jota asia ensisijaisesti koskee, ole tarkoituksella osaksi tai lainkaan ilmoitettu tutkimukseen liittyvistä seikoista, vaikka tämä taho ei olisikaan millään tavoin osallinen kyseisiin petoksiin (ks. vastaavasti em. asia De Haan, tuomion 32 kohta).

60 Näin ollen kansallisilla viranomaisilla, jotka ovat saaneet tiedon siitä, että kyseessä saattaa olla vienti-ilmoituksen kohteena olleen C-sokerin myyminen sisämarkkinoilla eli mahdollinen petollinen menettely, ei siis ole minkäänlaista velvollisuutta ilmoittaa tuottajalle, että sille saattaa syntyä maksuvelvollisuus asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla, vaikkei tämä olisi millään tavoin mukana petollisten toimien toteuttamisessa (ks. analogisesti em. asia De Haan, tuomion 36 kohta).

61 Cosun väitti istunnossa esittämässään puheenvuorossa, että asiassa C-290/91, Peter, 27.5.1993 annetun tuomion (Kok. 1993, s. I-2981) mukaan yhteisön oikeus ei estä yhteisen maatalouspolitiikan alalla kohtuullisuutta koskevan kansallisen periaatteen soveltamista, kunhan sen soveltaminen ei johda toimijoiden väliseen syrjintään eikä tee yhteisön säännösten toimeenpanosta käytännössä mahdotonta. Cosunin mukaan esillä olevassa pääasiassa kansallisten viranomaisten pitäisi peruuttaa kyseessä oleva maksuvelvollisuus.

62 Tähän todettakoon, että Cosunin mukaan jokaiselle sellaiselle C-sokerin tuottajalle, joka on objektiivisesti tarkastellen samassa tosiasiallisessa tilanteessa – jolle on ominaista se, että kansalliset viranomaiset ovat antaneet vilpillisen menettelyn tapahtua, eli C-sokeria, josta on tehty vienti-ilmoitus, on voitu myydä sisämarkkinoilla ilmoittamatta tästä tuottajalle, vaikkei tuottaja ollut mukana vilpillisten toimien toteuttamisessa – määrätty maksu on peruutettava.

63 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön oikeudessa ei kuitenkaan ole sellaista oikeusperustaa, jonka nojalla voitaisiin kohtuullisuussyistä peruuttaa yhteisön oikeudessa käyttöön otetut maksut (asia 118/76, Balkan-Import-Export, tuomio 28.6.1977, Kok. 1977, s. 1177, 7, 8 ja 10 kohta; asia 299/84, Neumann, tuomio 14.11.1985, Kok. 1985, s. 3663, 24 kohta ja asia C-174/89, Hoche, tuomio 28.6.1990, Kok. 1990, s. I-2681, 31 kohta). Lisäksi, tämän kuitenkaan rajoittamatta sen soveltamista, mitä yhteisön lainsäätäjä on nimenomaisesti säätänyt tiettyjen erityistapausten osalta (ks. asia C-68/95, T. Port, tuomio 26.11.1996, Kok. 1996, s. I-6065, 42 ja 43 kohta), yhteisön oikeudessa ei ole sellaista yleistä oikeusperiaatetta, jonka mukaan kansallinen viranomainen ei saisi soveltaa yhteisön voimassa olevaan lainsäädäntöön kuuluvaa sääntöä, mikäli säännöstä aiheutuvat seuraukset olisivat asianosaiselle sillä tavoin erityisen ankarat, että yhteisön lainsäätäjä olisi selvästi pyrkinyt välttämään sen, jos se olisi voinut ottaa tämän tapauksen huomioon säännöstä laatiessaan (em. asia Neumann, tuomion 33 kohta ja em. asia Hoche, tuomion 31 kohta).

64 Kohtuullisuusperiaatteen nojalla ei ole mahdollista poiketa yhteisön oikeuden säännösten soveltamisesta lukuun ottamatta lainsäädännössä vahvistettuja tapauksia tai sellaista tilannetta, jossa lainsäädäntö itsessään todetaan pätemättömäksi (asia C-263/97, First City Trading ym., tuomio 29.9.1998, Kok. 1998, s. I-5537, 46 kohta).

65 Esillä olevassa asiassa on todettava, että yhteisön lainsäätäjä ei ole luonut kansallisille viranomaisille mahdollisuutta kohtuullisuussyistä peruuttaa tai palauttaa asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla perittävää maksua.

66 Tämän vuoksi perusasetusta ja asetusta N:o 2670/81 on tulkittava siten, että lukuun ottamatta tapausta, jossa on kyse ylivoimaisesta esteestä, ei niissä anneta mahdollisuutta peruuttaa tai palauttaa tätä maksua.

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

67 Kansallisen tuomioistuimen ensimmäinen kysymys koskee sitä, onko perusasetusta ja asetusta N:o 2670/81 pidettävä pätemättöminä yhdenvertaisuus-, oikeusvarmuus- ja kohtuullisuusperiaatteiden loukkaamisen vuoksi, koska niissä ei ole säädetty mahdollisuudesta kohtuullisuussyistä peruuttaa tai palauttaa asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla suoritettava maksu.

Väitetty yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen

68 Cosun, maatalousministeri ja Alankomaiden hallitus esittävät, että sisämarkkinoilla myyty C-sokeri on samassa asemassa kuin yhteisön ulkopuolisista maista tuotu sokeri, ja näin sitä on käsiteltävä samalla tavalla. Tämän johdosta olisi yhdenvertaisuusperiaatteen vastaista, että sellaisen yhteisön ulkopuolisesta maasta peräisin olevan sokerin tuojan osalta, joka on asetuksen N:o 1430/79 13 artiklassa tarkoitetussa erityisessä tilanteessa, voitaisiin tämän artiklan mukaan peruuttaa tullit, kun tätä mahdollisuutta ei ole samassa erityisessä tilanteessa olevalla C-sokerin tuottajalla.

69 Cosun, maatalousministeri ja Alankomaiden hallitus katsovat siis, että asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla määrätyn maksun peruutusmahdollisuuden puuttuminen erityistilanteissa ja kohtuullisuussyistä johtaa tämän asetuksen osittaiseen pätemättömyyteen, koska tämä puute on yhdenvertaisuusperiaatteen vastainen. Maatalousministeri ja Alankomaiden hallitus väittävät myös, että perusasetus on osittain pätemätön samasta syystä.

70 Cosun esitti istunnossa lisäksi, että asetuksen N:o 2670/81 3 artiklalla rikotaan EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa (josta on muutettuna tullut EY 34 artiklan 2 kohdan toinen alakohta). Alankomaiden viranomaisten vaikenemisen vuoksi ei Cosunilla ole näkemyksensä mukaan vuonna 1993 ollut mahdollisuutta viedä kyseessä olevia C-sokerimääriä eikä siirtää niitä seuraavalle markkinointivuodelle, kun taas muut C-sokerin tuottajat ovat voineet päättää toimivansa näin ja välttää asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla määrätyn maksuvelvollisuuden. Cosun väittää joutuneensa erityistilanteeseen suhteessa muihin saman sektorin toimijoihin perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetun yhteisön tuottajia koskevan syrjintäkiellon vastaisesti.

71 Euroopan unionin neuvosto katsoo, että se, ettei sokerin yhteistä markkinajärjestelyä koskevissa säännöksissä ole sellaista kohtuullisuutta koskevaa yleislauseketta, joka on tullilainsäädännössä ja joka sisältyy asetuksen N:o 1430/79 13 artiklaan, ei ole syrjintäkiellon periaatteen vastaista, koska tullisääntöjä ja sokerin yhteistä markkinajärjestelyä koskevia säännöksiä sovelletaan eri sektoreilla, ja poikkeukset, joista niissä säädetään tiettyjen tapausten varalta, koskevat hyvin erilaisia velvollisuuksia hyvin erilaisissa oikeudellisissa tilanteissa.

72 Tähän todettakoon ensin, että yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tapauksia ei kohdella eri tavoin eikä erilaisia tilanteita kohdella samalla tavoin, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. erityisesti asia C-44/94, Fishermen's Organisations ym., tuomio 17.10.1995, Kok. 1995, s. I-3115, 46 kohta ja yhdistetyt asiat C-87/03 ja C-100/03, Espanja v. neuvosto, tuomio 30.3.2006, Kok. 2006, s. I-2915, 48 kohta), ja että perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan toinen alakohta, jossa vahvistetaan kaikenlainen syrjinnän kielto yhteistä maatalouspolitiikkaa toteutettaessa, on vain erityisilmaus tästä yleisestä periaatteesta (ks. mm. asia C-292/97, Karlsson ym. tuomio 13.4.2000, Kok. 2000, s. I-2737, 39 kohta).

73 Mitä tulee Cosunin kaltaisen C-sokerin tuottajan väitettyyn syrjintään suhteessa yhteisön ulkopuolisista maista peräisin oleviin sokerintuottajiin, on riittävää todeta, että väite perustuu olettamukseen siitä, että sisämarkkinoilla myyty sokeri rinnastetaan tuotuun sokeriin ja että sitä on käsiteltävä samalla tavalla.

74 Tämän tuomion 35–46 kohdassa jo selvitetyistä syistä tämä olettamus on virheellinen.

75 Cosunin kaltaisen tuottajan väitetyn syrjinnän osalta suhteessa muihin yhteisön sokerin tuottajiin todettakoon, että sellaisen C-sokerin tuottajan tilannetta, jonka tuotantoa käytetään vilpilliseen menettelyyn, ei voida verrata sellaisen tuottajan tilanteeseen, jonka C-sokeri on viety asetuksen N:o 2670/81 1 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa ja siinä vahvistettuja edellytyksiä noudattaen.

76 Yhteisöjen tuomioistuimelle toimitetuista asiakirjoista ei muutenkaan mistään voida päätellä, että jos joku muu sokerin tuottaja kuin Cosun olisi ollut samassa tilanteessa, kansalliset viranomaiset olisivat ilmoittaneet sille, että sen sopimuspuolia koskeva tutkimus oli käynnissä.

77 Näin ollen voidaan todeta, että asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla määrätyn maksun kohtuullisuussyihin perustuvan peruuttamis- tai palautusmahdollisuuden

puuttuminen ei esillä olevassa pääasiassa vallitsevien kaltaisissa olosuhteissa ole vastoin yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

Väitetty oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

78 Cosun väittää myös, että asetuksen N:o 2670/81 3 artikla on pätemätön oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamisen vuoksi, koska artiklassa ei säädetä mahdollisuudesta peruuttaa tai palauttaa siinä tarkoitettu maksu.

79 Tältä osin on huomautettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeusvarmuuden periaate on yhteisön oikeuden perusperiaate, joka edellyttää erityisesti, että säännösten on oltava selviä ja täsmällisiä, jotta oikeussubjektit voivat ilman epävarmuutta saada tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin (ks. erityisesti asia C-143/93, Van Es Douane Agenten, tuomio 13.2.1996, Kok. 1996, s. I-431, 27 kohta ja asia C-110/03, Belgia v. komissio, tuomio 14.4.2005, Kok. 2005, s. I-2801, 30 kohta). Tätä oikeusvarmuuden vaatimusta on noudatettava erityisen tarkasti silloin, kun on kyse lainsäädännöstä, johon voi liittyä taloudellisia seuraamuksia (asia 326/85, Alankomaat v. komissio, tuomio 15.12.1987, Kok. 1987, s. 5091, 24 kohta ja asia C-94/05, Emsland-Stärke, tuomio 16.3.2006, Kok. 2006, s. I-2619, 43 kohta).

80 Lisäksi seuraamus, myös muu kuin rikosoikeudellinen, voidaan määrätä vain siinä tapauksessa, että sillä on selvä ja yksiselitteinen oikeudellinen perusta (ks. erityisesti asia 117/83, Könecke, tuomio 25.9.1984, Kok. 1984, s. 3291, 11 kohta ja asia C-210/00, Käserei Champignon Hofmeister, tuomio 11.7.2002, Kok. 2002, s. I-6453, 52 kohta sekä em. asia Emsland-Stärke, tuomion 44 kohta).

81 Asetuksen N:o 2670/81 3 artikla on tällainen selvä ja yksiselitteinen säännös, koska siinä säädetään maksun perimisestä kaikissa sellaisissa tapauksissa, ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, joissa C-sokerierää ei ole viety asetuksen N:o

2670/81 1 artiklan 1 kohdassa säädetyssä määräajassa ja siinä vahvistetuin edellytyksin.

82 Näin se, ettei asetuksen N:o 2670/81 3 artiklan nojalla määrätyn maksun osalta ole olemassa kohtuullisuussyihin perustuvaa peruuttamis- tai palautusmahdollisuutta esillä olevassa asiassa vallitsevien kaltaisissa olosuhteissa, ei ole vastoin oikeusvarmuuden periaatetta.

Väitetty kohtuullisuusperiaatteen loukkaaminen

83 Cosun väittää lopuksi, että asetuksen N:o 2670/81 3 artikla on pätemätön myös siksi, että sillä loukataan väitettyä kohtuullisuusperiaatetta.

84 Cosunin mukaan tämä loukkaaminen johtuu siitä, että tuoja, kuten yhtiö De Haan Beheer BV edellä mainitussa asiassa De Haan, jolle on syntynyt tullivelka sellaisista rikkomuksista, jotka on tehty sen tietämättä ja jotka kansalliset viranomaiset ovat antaneet tapahtua voidakseen paremmin saada tekoihin syylliset niistä vastuuseen, voi saada velkansa peruutetuksi tai palautetuksi summan, jonka se on suorittanut maksaakseen sen, kun taas C-sokerin tuottajalla, joka on samassa erityistilanteessa, ei ole tällaista mahdollisuutta.

85 Väitetty kohtuullisuusperiaate, johon Cosun on vedonnut, menee itse asiassa päällekkäin yhdenvertaisuuden periaatteen kanssa, jonka osalta tämän tuomion 68–77 kohdassa on todettu, ettei perusasetuksella eikä asetuksella N:o 2670/81 loukata sitä.

86 Ensimmäisen kysymyksen tutkinnassa ei näin ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat perusasetuksen tai asetuksen N:o 2670/81 pätevyyteen.

Toinen kysymys

87 Ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen annettu vastaus huomioon ottaen toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

88 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Ensimmäisen kysymyksen tutkinnassa ei ole tullut esille sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta

1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81, sellaisena kuin se on muutettuna 4.2.1991 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 305/91, tai kiintiötä suuremman tuotannon soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalla 14 päivänä syyskuuta 1981 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2670/81, sellaisena kuin se on muutettuna 6.12.1991 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 3559/91, pätevyyteen.

Allekirjoitukset